

сините си гащи“. И тигъра обу сините гащи на Арап-Самбо и си замина нататък, като казваше: „Сега аз съм най-великия тигър в цялата страна!“

Арап-Самбо продължи разходката си. Но като вървеше, ето че срещна трети тигър. И той му рече: „Арап-Самбо, сега ще те изям!“ Арап-Самбо му се помоли: „О! моля

ти се, тигърчо, недей ме изяжда — ще ти дам моите хубави червени обуша.“ Тогава тигъра рече: „Защо ми са твоите обуша? Какво ще ги правя? Аз имам четири крака, а ти имаш само две обувки. Трябват ми още две.“ Но Арап-Самбо му отговори: „Можеш да ги обуеш

на ушите си.“ — „Вярно — рече тигъра — мога да ги обуя на ушите си. И така ще направя. Дай ми ги тогава, и аз няма да те изям.“ Тигъра надяна на ушите си червените обуша на Арап-Самбо и си замина, като си казваше: „Сега аз съм най-великия тигър в цялата страна“.

Арап-Самбо тръгна на друга страна. Но като вървеше, ето че го срещна четвърти тигър. И той му каза: „Арап-Самбо, сега ще те изям!“ — Но Арап-Самбо му отговори: „О! моля ти се, тигърчо, недей ме изяжда — ще ти подаря моя хубав зелен чадър, който ми купи баща ми.“ Но тигърът отвърна: „Какво да правя твоя чадър, когато няма как да го нося?“ — „Можеш да завиеш един възел с опашката си и тъй да го носиш“ — каза Арап-Самбо. „Вярно — рече тигъра. — Така ще направя. Дай ми чадъра и аз няма да те изям“. И той взе зеления чадър на Арап-Самбо и си замина по пътя, като си казваше: „Сега аз съм най-великия тигър в цялата страна!“

